Obisnuinta

de *Dan A. Radulescu*

Plictist de propria-i slujba ce nu-i aducea nimic nou niciodata, exorcistul s-a apropiat de urmatorul sau client. A introdus mufele terminalului in aparatul ce-i tinea clientul in viata si a activat tastatura:

Input: Privesc intens monitorul. Il patrund cu privirea mea sfredelitoare. Rosu- Verde- Albastru, Rosu- Verde- Albastru... Mereu se repeta. Mereu ma hipnotizeaza. El ma priveste. Imi trimite toata viata informatii si mereu imi ia pretul pentru ce-mi ofera. Raman conectat in permanenta la reteaua mondiala iar el ma supravegheaza. Stau tot timpul atasat de luminozitatea lui, de culorile lui, de mirosurile lui...

Output: Iarasi a patruns un nebun in reteaua 3DNET interplanetara...

Input: Ma iubeste... ma uraste si ma slaveste in acelasi timp. Imi trimite in continuare impulsurile sale ritmice, tiuitul sau si beepurile sale inumane. Ma introduce intr-o lume noua cunoscuta doar de cei vechi. Aici nimic nu este sigur.

Output: Idiotul asta incepe sa ma calce pe nervi. Mai bine il scot din legatura...

Logout.

Login.

Input: Incepe sa fie agasat de atitudinea mea. Dar nu ma poate opri. Nu poate! Ha ha ha! El atotputernicul PC nu poate sa ma opreasca. Il ignor si ma ignora. Compilez programul si il atac. De acum nu mai poate sa stea pe margine. Va trebui sa se lupte...

Output: Nu voi lupta.

Input: L-am ranit si acum sufera. Urla ca un tigru ranit. Loveste in ce vede in fata sa, dar acolo nu este decat aer...nu-i decat o proiectie.

Output: Mi-am pierdut inca un terminal... O sa ti-o platesc nenorocitule...

Input: Pa, puiule!

Logout.

Bucuros ca mai scapase de o belea a tras cu o miscare brusca mufa din terminal si a pus toata aparatura in geanta. Tot nu-i venea sa creada ca dupa 20 de ani de folosire a acelorasi replici, idiotul de GPC cadea in capcana si-si retragea programele de posedare. Asta chiar nu invata niciodata?